

[Ellen Strange Petersen.]

kaliber, der nu er i fri handel, kommer under kontrol.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Efter bestemmelsen i våbenlovens § 1 er ikke-automatiske salongeværer af kaliber ikke over .22, svarende til ca. 5,6 mm, såvel riflede som glatløbende, undtaget fra lovens almindelige kontrolregler, herunder fra reglerne om, at der kræves polititilladelse til erhvervelse af våben.

Automatiske salonrifler, uanset kaliberstørrelse, og andre salonrifler af kaliber over .22 omfattes af lovens almindelige regler og kan således kun erhverves efter en i hvert enkelt tilfælde indhentet tilladelse fra politiet.

Undtagelsesbestemmelsen vedrørende ikke-automatiske salonrifler af mindre kaliber indførtes ved loven af 1946 og betød en ændring i forhold til den ved Danmarks besættelse gennemførte våbenlov af 10. maj 1940, hvorefter samtlige salonrifler omfattedes af lovens almindelige forbudsnorm. Ved gennemførelsen af undtagelsesbestemmelsen vendte man tilbage til retstilstanden fra før 1934. Der forelå i 1946 et almindeligt ønske om, at også salongeværer blev undtaget fra lovens kontrolregler, og da der ikke dengang skønnedes at være nævneværdige betænkeligheder i politimæssig henseende ved en sådan lempelse, fandt reglen optagelse i loven af 1946.

Justitsministeriet har endnu ikke haft lejlighed til at gøre sig bekendt med resultatet af de politimæssige undersøgelser omkring de i de sidste uger indtrufne ulykker ved brugen af salongeværer. Akterne i disse sager vil nu blive gennemgået i ministeriet, og spørgsmålet om en eventuel ophevelse af undtagelsesbestemmelsen i loven vil på denne baggrund blive taget op til overvejelse.

Det ærede medlem fru Ellen Strange Petersen har endvidere berørt spørgsmålet om kontrol med forhandling af legetøjspistoler, løsskudspistoler o. lign.

Jeg vil gerne herom bemærke, at visse løsskudspistoler omfattes af bestemmelsen i våbenlovens § 1. Såfremt sådanne pistoler ikke virker gennem knaldefekten alene, men der tillige finder udslyngning af stoffer

sted, der kan virke skadevoldende, omfattes våbenet af våbenlovens regler, og det kan kun erhverves efter forud indhentet tilladelse fra politiet.

Spørgsmålet om at forbyde fremstilling, import og salg af legetøjspistoler eller skræmmepistoler, der til forveksling ligner virkelige pistoler, har tidligere på baggrund af våbenenes anvendelighed ved udførelsen af røverier været overvejet i justitsministeriet. De praktiske vanskeligheder, der ville være forbundet med kontrollen med en lov af et sådant indhold, vil dog efter de tidligere foretagne undersøgelser være så store, at man hidtil er vejet tilbage for at søge en sådan lov gennemført.

Vanskelighederne er i første række forbundet med at afgrænse lovens område. Hver enkelt legetøjspistoltype måtte besigtiges af eksperter og sammenholdes med samtlige kendte pistoltyper, før der kunne tages stilling til, om denne type omfattedes af loven. Hertil kommer, at våbenets farlighed jo udelukkende beror på, hvorledes den person, der i det givne øjeblik udsættes for truslen, opfatter våbenet. En legetøjspistol, der ikke ligner nogen eksisterende pistol, kan meget vel tænkes med held at kunne anvendes under udførelsen af en forbrydelse.

En effektiv regel på dette område måtte derfor indeholde et indispensabelt forbud mod forhandling af legetøjspistoler i almindelighed, og en sådan regel vil næppe have udsigt til at vinde tilslutning i det høje ting.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Sørensen* til indenrigsministeren:

„Vil indenrigsministeren medvirke til at skabe større klarhed i reglerne for valgbarhed ved kommunale valg (jfr. lov nr. 335 af 22. december 1953 §§ 2, 34, 43 og 45)?“

Poul Sørensen: I forbindelse med kommunalvalg rejser der sig ofte mange spørgsmål, men jeg skal ikke nægte, at jeg synes, at der efter det nylig afholdte kommunalvalg har rejst sig særlig mange problemer omkring valget.

Der har tidligere her fra talerstolen været